

Politikai
röpiratok.

167.

Toldy László

könyvtárából.

MAGYAR

167
1515
O D A.

5.

*Talia voce refert, curisque ingentibus æger
Spem vultu simulat, premit altum corde dolorem.*

Virgilius.

IRTA

VIRÁG BENEDEK.

Mit kételkedem? a' Duna

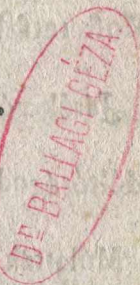
Zúg, 's már vízfsza-felé vette erőszakos

Úttyát: Pest, Buda, új tsudát,

Egy új szörnyeteget látni fiesfetek!

X

6.1772.007.01918

O! fok károd után puhább

Nemzet! büfzke Magyar! hát nem okos-
kodol?

Hát mind, a' mire olly nemes

Bátorsággal ügyelt vólt minapon heves
Lelked, már oda van? — vitéz

Scythák' vére, mi tsúf börbe' pipeskedel!
Most tetfzik - ki mi vólt tüzed: —

Játék vólt, 's valamint füst, el-enyéfredett.
Méltóságod' Irigygyei

Múlatták magokat, 's gyermekiket veled. —
Ó! hát nem lehetünk soha

Jobbúl? veszfzetek-el mostoha fajzatok! —

Tí, késő Onokák! miként

Fogtok sírni, midőn e' szomorú időt

Majdan visszatekintitek,

'S a' rátok ki-eredt roszszakat érzitek! —

Hív Védőt, amaz a' ditső

Kínts, mellyet nem ezüst, sem nem arany

szerez,

Félékény puhaság között

Nem lelhet: fanyarú szívek, erős karok

Bólts érz, vér-özön, és halál

Által szoktak ezen Jóra törekfzeni

A' kétes viadal' helyén.

Szint' olly fokba kerül védeni birtokát. —

Ah,

==

Ah, bús Melpomeném! mitől

Tartasz? mond-ki — talán jó foganat-
tya lefz

Mostanság, mikor égdegel

Szomfzéd *Ucalegon* — hogy Magyar a' Ma-
gyar!

